

КОДЕКС УКРАЇНИ З ПРОЦЕДУР БАНКРУТСТВА

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 19, ст.74)

*{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 132-IX від 20.09.2019, ВВР, 2019, № 46, ст.299
№ 145-IX від 02.10.2019, ВВР, 2019, № 46, ст.302
№ 399-IX від 19.12.2019}*

Цей Кодекс встановлює умови та порядок відновлення платоспроможності боржника — юридичної особи або визнання його банкрутом з метою задоволення вимог кредиторів, а також відновлення платоспроможності фізичної особи.

КНИГА ПЕРША. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

Для цілей цього Кодексу терміни вживаються в такому значенні:
арбітражний керуючий — фізична особа, яка отримала відповідне свідоцтво та інформація про яку внесена до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України;

банкрутство — визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедури санації та реструктуризації і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Кодексом, грошові вимоги кредиторів інакше, ніж через застосування ліквідаційної процедури;

боржник — юридична особа або фізична особа, у тому числі фізична особа — підприємець, неспроможна виконати свої грошові зобов'язання, строк виконання яких настав;

грошове зобов'язання — зобов'язання боржника сплатити кредитору певну грошову суму відповідно до цивільно-правового правочину (договору) та на інших підставах, передбачених законодавством України. До грошових зобов'язань належать також зобов'язання щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування; зобов'язання, що виникають внаслідок неможливості виконання зобов'язань за договорами зберігання, підряду, найму (оренди), ренти тощо та які мають бути виражені у грошових одиницях. До складу грошових зобов'язань боржника, у тому числі зобов'язань щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, не включаються неустойка (штраф, пеня) та інші фінансові санкції, визначені на дату подання заяви до господарського суду, а також зобов'язання, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю і здоров'ю громадян, зобов'язання з виплати авторської винагороди, зобов'язання перед засновниками (учасниками) боржника — юридичної особи, що виникли з такої участі. Склад і розмір грошових зобов'язань, у тому числі розмір заборгованості за передані товари, виконані роботи і надані послуги, сума кредитів з урахуванням відсотків, які зобов'язаний сплатити боржник, визначаються на день подання до господарського суду заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство, якщо інше не встановлено цим Кодексом. При поданні заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство розмір грошових зобов'язань визначається на день подання до господарського суду такої заяви;

заінтересовані особи стосовно боржника — юридична особа, створена за участю боржника, юридична особа, що здійснює контроль над боржником, юридична або фізична особа, контроль над якою здійснює боржник, юридична особа, з якою боржник перебуває під контролем третьої особи, власники (учасники, акціонери) боржника, керівник боржника, особи, які входять до складу органів управління боржника, головний бухгалтер (бухгалтер) боржника, у тому числі звільнені з роботи за три роки до відкриття провадження у справі про банкрутство, а також особи, які перебувають у родинних стосунках із зазначеними особами та фізичною особою — боржником, а саме:

подружжя та їхні діти, батьки, брати, сестри, онуки, а також інші особи, щодо яких наявні обґрунтовані підстави вважати їх заінтересованими; для цілей цього Кодексу заінтересованими особами стосовно арбітражного керуючого чи кредиторів визнаються особи в такому самому переліку, як і заінтересовані особи стосовно боржника;

значні правочини — правочини щодо майна (робіт, послуг), ринкова вартість яких на день вчинення правочину становить 10 і більше відсотків вартості активів боржника за даними останньої річної фінансової звітності. Якщо замість кількох правочинів боржник міг вчинити один значний правочин, то кожен із таких правочинів вважається значним;

керуючий реалізацією — арбітражний керуючий, призначений господарським судом у справі про неплатоспроможність фізичної особи для здійснення реалізації майна банкрута та задоволення вимог кредиторів;

керуючий реструктуризацією — арбітражний керуючий, призначений господарським судом у справі про неплатоспроможність фізичної особи для здійснення реструктуризації боргів боржника;

керуючий санацією — арбітражний керуючий, а у випадках, передбачених цим Кодексом, — керівник боржника, призначений господарським судом для здійснення процедури санації боржника;

кредитор — юридична або фізична особа, а також контролюючий орган, уповноважений відповідно до Податкового кодексу України здійснювати заходи щодо забезпечення погашення податкового боргу та недоїмки зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у межах своїх повноважень, та інші державні органи, які мають вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника; забезпечені кредитори — кредитори, вимоги яких до боржника або іншої особи забезпечені заставою майна боржника; конкурсні кредитори — кредитори за вимогами до боржника, що виникли до відкриття провадження у справі про банкрутство і виконання яких не забезпечено заставою майна боржника; поточні кредитори — кредитори за вимогами до боржника, що виникли після відкриття провадження у справі про банкрутство;

ліквідатор — арбітражний керуючий, призначений господарським судом для здійснення ліквідаційної процедури;

неплатоспроможність — неспроможність боржника виконати після настання встановленого строку грошові зобов'язання перед кредиторами не інакше, як через застосування процедур, передбачених цим Кодексом;

офіційне оприлюднення — оприлюднення відомостей про справу про банкрутство на офіційному веб-порталі судової влади України;

погашені вимоги кредиторів — задоволені вимоги кредиторів, а також зобов'язання, щодо яких досягнуто згоди про припинення, у тому числі заміну або припинення зобов'язання в інший спосіб;

погашення боргів боржника — судова процедура у справі про неплатоспроможність фізичної особи, що застосовується з метою задоволення вимог кредиторів за рахунок реалізації майна банкрута, визнаного банкрутом у порядку, встановленому цим Кодексом;

правочини, щодо яких є заінтересованість, — правочини, сторонами яких є заінтересовані особи зі сторони боржника, арбітражного керуючого чи кредиторів;

представник працівників боржника — особа, уповноважена загальними зборами (конференцією), на яких присутні не менш як дві третини штатної чисельності працівників боржника, або відповідним рішенням первинної профспілкової організації боржника (а за наявності кількох первинних організацій — їх спільним рішенням) представляти інтереси працівників боржника під час провадження у справі про банкрутство з правом дорадчого голосу;

реструктуризація боргів боржника — судова процедура у справі про неплатоспроможність фізичної особи, що застосовується з метою відновлення платоспроможності боржника шляхом зміни способу та порядку виконання його зобов'язань згідно з планом реструктуризації боргів боржника;

розпорядник майна — арбітражний керуючий, призначений господарським судом для здійснення процедури розпорядження майном;

спеціалізована сторінка веб-сайту — сторінка офіційного веб-сайту державного органу з питань банкрутства в мережі Інтернет, за допомогою якої забезпечується доступ до інформації про боржника, передбаченої цим Кодексом. Право доступу до інформації про боржника, що міститься у закритій частині спеціалізованої сторінки веб-сайту державного органу з питань банкрутства, мають конкурсні кредитори, забезпечені кредитори, інвестори, а також поточні кредитори (з моменту прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом) у порядку, визначеному державним органом з питань банкрутства;

сторони у справі про банкрутство — конкурсні кредитори (представник комітету кредиторів), забезпечені кредитори, боржник (банкрут);

уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника — особа, уповноважена вищим органом управління боржника представляти інтереси засновників під час провадження у справі про банкрутство з правом дорадчого голосу;

учасники у справі про банкрутство — сторони, арбітражний керуючий, державний орган з питань банкрутства, Фонд державного майна України, представник органу місцевого самоврядування, представник працівників боржника, уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника, а також у випадках, передбачених цим Кодексом, інші учасники справи про банкрутство, щодо прав або обов'язків яких існує спір.

Термін «портал електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань».

Термін «конфлікт інтересів» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання корупції».

Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство

1. Провадження у справах про банкрутство регулюється цим Кодексом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законами України.

2. Законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом не поширюється на банки, які виводяться з ринку або ліквідуються відповідно до законів України «Про банки і банківську діяльність» та «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

Провадження у справі про визнання емітента іпотечних облигацій неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням норм Закону України «Про іпотечні облигації».

Провадження у справі про визнання інституту спільного інвестування неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням норм Закону України «Про інститути спільного інвестування».

3. Провадження у справах про банкрутство окремих категорій боржників регулюється з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

4. Положення цього Кодексу не застосовуються до юридичних осіб — казенних підприємств.

5. Провадження у справах про банкрутство боржників, які здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею, здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених законодавством про державну таємницю.

6. Провадження у справах про банкрутство за участю кредиторів-нерезидентів регулюється цим Кодексом, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

7. Порядок виконання в Україні судових рішень судів іноземних держав у справах про банкрутство визначається міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі відсутності міжнародних договорів України рішення судів іноземних держав у справах про банкрутство визнаються на території України за принципом взаємності, якщо інше не передбачено законом.

Стаття 3. Державний орган з питань банкрутства

1. Державний орган з питань банкрутства:

сприяє створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків;

організовує систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації арбітражних керуючих;

встановлює вимоги для отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого;

формує Єдиний реєстр арбітражних керуючих України, що є складовою частиною Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань;

встановлює порядок подання арбітражним керуючим державному реєстратору відомостей про юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, щодо яких відкрито провадження у справі про банкрутство, необхідних для ведення Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань;

встановлює порядок здійснення контролю за діяльністю арбітражних керуючих, перевірки організації їх роботи, дотримання ними вимог законодавства з питань банкрутства;

встановлює порядок проведення аналізу фінансово-господарського стану суб'єктів господарювання щодо наявності ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства і організовує проведення такого аналізу при відкритті провадження у справах про банкрутство державних підприємств і підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків;

визначає та затверджує примірну форму плану санації, реструктуризації;

складає на запити суду, прокуратури або іншого уповноваженого органу висновки про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;

забезпечує формування і реалізацію державної політики щодо функціонування електронної торгової системи;

розробляє та затверджує типові документи щодо проведення процедур банкрутства, методичні рекомендації;

визначає вимоги до форми та порядку ведення реєстру вимог кредиторів;

здійснює інші передбачені законом повноваження.

Стаття 4. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника — юридичної особи та позасудові процедури

1. Засновники (учасники, акціонери) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, центральні органи виконавчої влади, органи Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень зобов'язані своєчасно вживати заходів для запобігання банкрутству боржника.

2. У разі виникнення ознак банкрутства керівник боржника зобов'язаний надіслати засновникам (учасникам, акціонерам) боржника, власнику майна (органу, уповноваженому управляти майном) боржника відомості щодо наявності ознак банкрутства.

3. Засновники (учасники, акціонери) боржника, власники майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, кредитори боржника, інші особи в межах заходів щодо запобігання банкрутству боржника можуть надати боржнику фінансову допомогу в розмірі, достатньому для погашення грошових зобов'язань боржника перед кредиторами, у тому числі зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування і відновлення платоспроможності боржника (санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство).

4. У разі отримання боржником фінансової допомоги він бере на себе відповідні зобов'язання перед особами, які надали таку допомогу, в порядку, встановленому законом.

5. Санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство — це система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати засновник (учасник, акціонер) боржника, власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, інші особи з метою запобігання банкрутству боржника шляхом вжиття організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних, правових заходів відповідно до законодавства до відкриття провадження у справі про банкрутство.

6. Санація державних підприємств до відкриття провадження у справі про банкрутство здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, державних підприємств та інших джерел фінансування. Обсяг коштів для проведення санації державних підприємств за рахунок коштів державного бюджету щороку встановлюється законом про Державний бюджет України.

Умови та порядок проведення санації державних підприємств до відкриття провадження у справі про банкрутство за рахунок інших джерел фінансування погоджуються із суб'єктом управління об'єктами державної власності у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Санація державних підприємств до відкриття провадження у справі про банкрутство здійснюється згідно з цим Кодексом.

Стаття 5. Санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство

1. Боржник за рішенням засновників (учасників, акціонерів) боржника має право ініціювати процедуру санації до відкриття провадження у справі про банкрутство.

Санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство здійснюється відповідно до плану санації боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство (далі — план санації).

2. У плані санації визначаються:

розміри, порядок і строки погашення вимог кредиторів, які беруть участь у санації; заходи щодо виконання плану санації та нагляду за виконанням плану санації; обсяг повноважень керуючого санацією (у разі його призначення).

Планом санації може бути передбачено:

поділ кредиторів, які беруть участь у санації, на категорії залежно від виду вимог та наявності (відсутності) забезпечення вимог таких кредиторів;

різні умови задоволення вимог для кредиторів різних категорій;

заходи з отримання позик чи кредитів;

умови, передбачені частиною другою статті 51 цього Кодексу.

До плану санації додається ліквідаційний аналіз, який свідчить про вигідність для кредиторів виконання плану санації порівняно з ліквідацією боржника. До плану санації може додаватися фінансовий аналіз, який підтверджує здатність боржника виконувати умови плану санації.

3. У разі якщо план санації передбачає розстрочення чи відстрочення або прощення (списання) боргів чи їх частини, план санації вважається схваленим органом стягнення в частині задоволення вимог з податків, зборів (обов'язкових платежів) на умовах плану санації без необхідності голосування органу стягнення. При цьому податковий борг, який виник у строк, що передував трьом рокам до дня проведення зборів кредиторів, визнається безнадійним та списується, а податковий борг, який виник пізніше, розстрочується (відстрочується) або списується на умовах плану санації, що мають бути не гіршими, ніж умови задоволення вимог кредиторів, які проголосували за схвалення плану санації.

Умови плану санації щодо задоволення вимог кредиторів, які не брали участі в голосуванні або проголосували проти схвалення плану санації боржника, повинні бути не гіршими, ніж умови задоволення вимог кредиторів, які проголосували за схвалення плану санації.

До плану санації не включаються вимоги першої та другої черг задоволення вимог кредиторів, визначених цим Кодексом.

Вимоги кредиторів, які не були змінені або реструктуризовані боржником, можуть бути виключені боржником із плану санації. Погодження та реалізація плану санації не вважаються порушенням договору між боржником та будь-яким кредитором, який не бере участі в плані санації.

4. Для схвалення плану санації боржник скликає збори кредиторів шляхом письмового повідомлення всіх кредиторів, які відповідно до плану санації беруть участь у санації. Одночасно боржник надає цим кредиторам план санації та розміщує оголошення про проведення зборів кредиторів на офіційному веб-порталі судової влади України. Збори кредиторів скликаються не раніше ніж через 10 днів після розміщення такого оголошення.

Якщо план санації передбачає участь у санації забезпечених кредиторів, такий план санації має бути схвалений у кожній категорії забезпеченими кредиторами, які володіють двома третинами голосів кредиторів від загальної суми забезпечених вимог, включених до плану санації, у такій категорії. При цьому вимоги забезпечених кредиторів, які є заінтересованими особами стосовно боржника, не враховуються для цілей голосування при схваленні плану санації.

Якщо планом санації передбачається зміна пріоритету вимог забезпечених кредиторів, план санації має бути схвалений кожним таким кредитором.

За заявою забезпеченого кредитора до плану санації включається положення про відмову забезпеченого кредитора від забезпечення. Такий кредитор є незабезпеченим кредитором у частині тих вимог, щодо яких він відмовився від забезпечення.

План санації має бути схвалений у кожній категорії незабезпеченими кредиторами, які володіють більше ніж 50 відсотками від загальної суми незабезпечених вимог, включених до плану санації, у такій категорії. При цьому вимоги незабезпечених кредиторів, які є заінтересованими особами стосовно боржника, не враховуються для цілей голосування при схваленні плану санації.

Якщо план санації передбачає задоволення вимог окремого кредитора негайно після затвердження плану санації, такі вимоги не враховуються для цілей голосування при схваленні плану санації.

План санації не впливає на вимоги кредитора до третіх осіб, якщо кредитор з такими вимогами проголосував проти схвалення плану санації. Затвердження судом плану санації щодо первісного зобов'язання не припиняє пов'язаних з ним додаткових зобов'язань згідно зі статтею 604 Цивільного кодексу України, якщо заставодержатель проголосував проти такого плану.

5. Боржник протягом п'яти днів з дня схвалення кредиторами плану санації подає до господарського суду за місцезнаходженням боржника заяву про затвердження плану санації.

До заяви про затвердження плану санації додаються:

план санації;

документи, що підтверджують схвалення плану санації;

список кредиторів із зазначенням їх найменування або ім'я, місцезнаходження або місця проживання чи перебування, ідентифікаційного коду або реєстраційного номера облікової картки платника податків (за наявності) та суми заборгованості.

За подання заяви про затвердження плану санації справляється судовий збір.

6. Господарський суд виносить ухвалу про прийняття або відмову у прийнятті заяви про затвердження плану санації протягом п'яти днів з дня її отримання.

В ухвалі про прийняття заяви до розгляду зазначаються час і місце проведення судового засідання у справі та введення мораторію на задоволення вимог кредиторів, які включені до плану санації. Копія ухвали надсилається боржнику, кредиторам та інвесторам, які відповідно до плану санації беруть участь у санації.

Ухвала про прийняття до розгляду заяви про затвердження плану санації оскарженню не підлягає.

Господарський суд відмовляє у прийнятті заяви про затвердження плану санації, якщо:

план санації не відповідає вимогам цього Кодексу;

справа не підсудна даному господарському суду;

стосовно боржника відкрито провадження у справі про банкрутство;

юридичну особу — боржника припинено в устанавленому законодавством порядку.

Про відмову у прийнятті заяви про затвердження плану санації виноситься ухвала, яка надсилається заявнику разом із заявою та доданими до неї документами.

ЗМІСТ

КНИГА ПЕРША. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА	3
РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
Стаття 1. Визначення термінів	3
Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство	5
Стаття 3. Державний орган з питань банкрутства	6
Стаття 4. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника — юридичної особи та позасудові процедури	6
Стаття 5. Санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство	7
Стаття 6. Судові процедури, які застосовуються щодо боржника	10
Стаття 7. Порядок розгляду спорів, стороною в яких є боржник	11
Стаття 8. Юрисдикція, підсудність, підстави для відкриття провадження у справі про банкрутство	11
Стаття 9. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства	11
КНИГА ДРУГА. АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ	12
РОЗДІЛ І. АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ	12
Стаття 10. Організація діяльності арбітражного керуючого	12
Стаття 11. Вимоги до арбітражного керуючого	12
Стаття 12. Права та обов'язки арбітражного керуючого	12
Стаття 13. Незалежність арбітражного керуючого	14
Стаття 14. Помічник арбітражного керуючого	14
Стаття 15. Кваліфікаційна комісія	15
Стаття 16. Кваліфікаційний іспит	15
Стаття 17. Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого	15
Стаття 18. Єдиний реєстр арбітражних керуючих України	16
Стаття 19. Дисциплінарні проступки арбітражних керуючих	16
Стаття 20. Контроль за діяльністю арбітражних керуючих	16
Стаття 21. Відповідальність арбітражних керуючих	17
Стаття 22. Дисциплінарна комісія	17
Стаття 23. Дисциплінарні стягнення	18
Стаття 24. Страхування відповідальності арбітражного керуючого	18
Стаття 25. Відшкодування шкоди, заподіяної з вини арбітражного керуючого	18
Стаття 26. Припинення діяльності арбітражного керуючого	18
Стаття 27. Порядок припинення діяльності арбітражного керуючого	19
Стаття 28. Призначення та відсторонення арбітражного керуючого	19
Стаття 29. Тимчасове зупинення права на здійснення діяльності арбітражного керуючого	20
Стаття 30. Винагорода та відшкодування витрат арбітражного керуючого	21
Стаття 31. Правила ведення діловодства та архіву арбітражного керуючого	22
РОЗДІЛ ІІ. САМОРЕГУЛІВНА ОРГАНІЗАЦІЯ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ	23
Стаття 32. Саморегулівна організація арбітражних керуючих	23
Стаття 33. Функції та повноваження саморегулівної організації арбітражних керуючих	24
КНИГА ТРЕТЯ. БАНКУТСТВО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	24
РОЗДІЛ І. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКУТСТВО	24
Стаття 34. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство	24
Стаття 35. Прийняття заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство	26
Стаття 36. Відзив боржника	27
Стаття 37. Відмова у прийнятті заяви про відкриття провадження у справі, залишення заяви без руху	27
Стаття 38. Повернення, відкликання заяви про відкриття провадження у справі	28
Стаття 39. Відкриття провадження у справі про банкрутство	28
Стаття 40. Забезпечення вимог кредиторів	31
Стаття 41. Мораторій на задоволення вимог кредиторів	31
Стаття 42. Визнання недійсними правочинів боржника	33

Стаття 43. правонаступництво.....	34
РОЗДІЛ II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ МАЙНОМ БОРЖНИКА.....	34
Стаття 44. Введення процедури розпорядження майном боржника.....	34
Стаття 45. Виявлення кредиторів та осіб, які мають бажання взяти участь у санації боржника.....	35
Стаття 46. Перевірка відповідності заяви конкурсного кредитора вимогам цього Кодексу.....	37
Стаття 47. Попереднє засідання господарського суду.....	38
Стаття 48. Збори кредиторів та комітет кредиторів.....	38
Стаття 49. Закінчення процедури розпорядження майном.....	40
РОЗДІЛ III. САНАЦІЯ БОРЖНИКА.....	41
Стаття 50. Введення процедури санації боржника.....	41
Стаття 51. План санації боржника.....	43
Стаття 52. Розгляд плану санації кредиторами.....	44
Стаття 53. Збільшення статутного капіталу боржника.....	45
Стаття 54. Продаж у процедурі санації майна боржника як єдиного майнового комплексу.....	46
Стаття 55. Відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів.....	46
Стаття 56. Продаж у процедурі санації частини майна боржника.....	47
Стаття 57. Звіт керуючого санацією.....	47
РОЗДІЛ IV. ЛІКВІДАЦІЙНА ПРОЦЕДУРА.....	49
Стаття 58. Постанова про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.....	49
Стаття 59. Наслідки визнання боржника банкрутом.....	49
Стаття 60. Функції господарського суду у ліквідаційній процедурі.....	50
Стаття 61. Повноваження ліквідатора.....	50
Стаття 62. Ліквідаційна маса.....	52
Стаття 63. Продаж майна банкрута.....	52
Стаття 64. Черговість задоволення вимог кредиторів.....	53
Стаття 65. Звіт ліквідатора.....	54
Стаття 66. Звільнення працівників боржника. Пільги і компенсації звільненим працівникам.....	55
Стаття 67. Зберігання документів.....	55
РОЗДІЛ V. ПРОДАЖ МАЙНА В ПРОВАДЖЕННІ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО.....	55
Стаття 68. Продаж майна на аукціоні.....	55
Стаття 69. Електронна торгова система.....	56
Стаття 70. Строк проведення аукціону.....	56
Стаття 71. Авторизовані електронні майданчики.....	56
Стаття 72. Скасування аукціону.....	57
Стаття 73. Визнання недійсним правочину, вчиненого з порушенням порядку підготовки та проведення аукціону.....	57
Стаття 74. Відповідальність перед особами, які не змогли взяти участь або перемогти на аукціоні.....	57
Стаття 75. Визначення умов продажу.....	57
Стаття 76. Порядок оголошення та повідомлення про проведення аукціону.....	58
Стаття 77. Зміст оголошення про проведення аукціону.....	58
Стаття 78. Порядок проведення аукціону.....	59
Стаття 79. Особливості проведення повторного та другого повторного аукціону.....	59
Стаття 80. Особливості проведення аукціону з можливістю зниження початкової ціни.....	59
Стаття 81. Продаж майна забезпеченому кредитору.....	60
Стаття 82. Особливості проведення аукціону з продажу права вимоги.....	60
Стаття 83. Протокол про проведення аукціону.....	60
Стаття 84. Повернення гарантійних внесків, сплаченої ціни та стягнення штрафу.....	61
Стаття 85. Порядок сплати ціни.....	61
Стаття 86. Розірвання правочину у разі невиконання обов'язку із сплати ціни.....	61
Стаття 87. Передача майна, майнових прав та відступлення права вимоги.....	61
Стаття 88. Акт про придбання майна на аукціоні.....	62
Стаття 89. Відповідальність за недоліки майна, проданого на аукціоні.....	62
РОЗДІЛ VI. ЗАКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО.....	62
Стаття 90. Закриття провадження у справі про банкрутство.....	62
РОЗДІЛ VII. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ БОРЖНИКІВ.....	63

Стаття 91. Загальні положення.....	63
Стаття 92. Особливості банкрутства страховиків.....	63
Стаття 93. Особливості банкрутства професійних учасників ринку цінних паперів.....	64
Стаття 94. Особливості банкрутства емітента чи управителя іпотечних сертифікатів, управителя фонду фінансування будівництва чи управителя фонду операцій з нерухомістю.....	65
Стаття 95. Особливості банкрутства фермерського господарства.....	65
Стаття 96. Особливості банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків.....	66
РОЗДІЛ VIII. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО, ПОВ'ЯЗАНИХ З ІНОЗЕМНОЮ ПРОЦЕДУРОЮ БАНКРУТСТВА.....	67
Стаття 97. Застосування процедур банкрутства, пов'язаних з іноземною процедурою банкрутства.....	67
Стаття 98. Підстави для надання судової допомоги та здійснення співпраці.....	68
Стаття 99. Керуючий іноземною процедурою банкрутства.....	68
Стаття 100. Заява про визнання іноземної процедури банкрутства та керуючого іноземною процедурою банкрутства.....	69
Стаття 101. Судова допомога, що може бути надана після подання заяви про визнання іноземної процедури банкрутства.....	70
Стаття 102. Розгляд заяви про визнання іноземної процедури банкрутства.....	70
Стаття 103. Підстави для відмови в задоволенні заяви про визнання іноземної процедури банкрутства.....	70
Стаття 104. Ухвала господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства.....	71
Стаття 105. Підстави для зміни чи скасування ухвали господарського суду про визнання іноземної процедури банкрутства.....	71
Стаття 106. Судова допомога, що може бути надана після визнання іноземної процедури банкрутства.....	71
Стаття 107. Заява про надання судової допомоги.....	71
Стаття 108. Захист речових прав кредиторів та інших заінтересованих осіб.....	72
Стаття 109. Співпраця з іноземними судами та керуючими іноземною процедурою банкрутства.....	72
Стаття 110. Координація надання судової допомоги під час одночасного здійснення провадження у справі про банкрутство, відкритого відповідно до цього Кодексу, та іноземної процедури банкрутства.....	72
Стаття 111. Надання судової допомоги у разі здійснення кількох іноземних процедур банкрутства.....	73
Стаття 112. Виплати в рамках проваджень, що проводяться одночасно.....	73
КНИГА ЧЕТВЕРТА. ВІДНОВЛЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ.....	73
РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	73
Стаття 113. Особливості провадження у справі про неплатоспроможність фізичних осіб.....	73
Стаття 114. Арбітражний керуючий у справах про неплатоспроможність фізичної особи.....	73
Стаття 115. Підстави для відкриття провадження у справі про неплатоспроможність.....	74
РОЗДІЛ II. ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО НЕПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ.....	74
Стаття 116. Заява про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність.....	74
Стаття 117. Прийняття заяви про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність.....	76
Стаття 118. Забезпечення вимог кредиторів.....	76
Стаття 119. Відкриття провадження у справі про неплатоспроможність.....	77
Стаття 120. Наслідки відкриття провадження у справі про неплатоспроможність боржника.....	78
Стаття 121. Мораторій на задоволення вимог кредиторів.....	78
Стаття 122. Виявлення кредиторів та попереднє засідання суду.....	79
Стаття 123. Збори кредиторів.....	79
РОЗДІЛ III. РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ БОРГІВ БОРЖНИКА.....	81
Стаття 124. План реструктуризації боргів.....	81
Стаття 125. Борги, що не підлягають реструктуризації.....	81
Стаття 126. Затвердження плану реструктуризації боргів боржника.....	82
Стаття 127. Наслідки затвердження плану реструктуризації боргів боржника.....	83
Стаття 128. Виконання плану реструктуризації боргів боржника.....	84

Стаття 129. Завершення виконання плану реструктуризації боргів боржника.....	84
РОЗДІЛ IV. ВИЗНАННЯ БОРЖНИКА БАНКРУТОМ І ВВЕДЕННЯ ПРОЦЕДУРИ ПОГАШЕННЯ БОРГІВ БОРЖНИКА.....	84
Стаття 130. Визнання боржника банкрутом і введення процедури погашення боргів боржника.....	84
Стаття 131. Майно боржника у процедурі погашення боргів боржника.....	85
Стаття 132. Виключення окремих майнових об'єктів боржника із складу ліквідаційної маси.....	85
Стаття 133. Порядок задоволення вимог кредиторів.....	85
РОЗДІЛ V. НАСЛІДКИ ЗАКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО.....	86
Стаття 134. Звільнення від боргів у справі про неплатоспроможність.....	86
Стаття 135. Обмеження стосовно осіб, визнаних банкрутами.....	87
РОЗДІЛ VI. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО НЕПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ ФІЗИЧНИХ ОСІБ.....	87
Стаття 136. Особливості розгляду справи про неплатоспроможність боржників, зайнятих у сільському господарстві.....	87
Стаття 137. Особливості розгляду справ про неплатоспроможність фізичних осіб — підприємців.....	87
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	87
«Стаття 25-1. Спеціальні положення, пов'язані з досудовими процедурами санації.....	90